

[Statsministeren]

åbningsredegørelsen, at udnytte alle de muligheder, der måtte være for at begrænse og formindske arbejdsløsheden. Men indsatsen mod arbejdsløsheden bør ske på et realistisk grundlag, og jeg mener ikke, vi gavner noget ved at foregive, at vi med ét slag og ved en eller anden patentløsning kan formindske arbejdsløsheden radikalt i løbet af kort tid.

Det er en kendsgerning, at den økonomiske stagnation, der har præget den vestlige verden siden 1973 og 1974, endnu ikke er overvundet. Den har direkte ramt beskæftigelsen i eksporterhvervene. Lad mig blot minde om situationen f. eks. på skibsværfterne. Den har samtidig svækket valutaintjeningen så meget, at vore muligheder for med generelle midler at stimulere beskæftigelsen desværre er begrænsede.

Når vi har givet udtryk for, at det meget høje ledighedsniveau vil fortsætte endnu nogen tid, så er det naturligvis ikke udtryk for en målsætning, sådan som det antydes i forespørgslen. Det er udtryk for, at med den vurdering, vi i dag har af de internationale konjunkturer, mener vi ikke, det er realistisk at tro på et snarligt fald i arbejdsløsheden, selv om vi i videst muligt omfang udnytter det spillerum, vi har, for at stimulere beskæftigelsen. Det kan ikke være ukendt, at vi har et betydeligt underskud på finansloven, det kan ikke være ukendt, at vi bl. a. har brugt eller er i gang med at investere 11 mia kr. i beskæftigelsesinitiativer af mange forskellige arter.

Jeg har bedt arbejdsministeren om at udbyde denne problemstilling og redegøre lidt nærmere for den indsats, der gøres for at mindske ledigheden.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg kan i forlængelse af det, statsministeren allerede har sagt, sige, at en tilbagevenden til fuld beskæftigelse er et politisk mål, som regeringen tillægger den højeste prioritet. Vi lagde derfor ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik afgørende vægt på at skabe et stabilt grundlag for en stadig større beskæftigelse.

Den første fase i denne politik er lykkedes, idet vi siden 1975 efter de første kraftige virkninger af det økonomiske tilbageslag har realiseret en stadig vækst i beskæftigelsen. Vi har i dag en større beskæftigelse i det danske

samfund end på noget tidligere tidspunkt. De meget høje arbejdsløshedstal, som ordføreren for forslagsstillerne var inde på – der bl. a. afspejler den efter regeringens opfattelse glædelige tendens til, at stadig flere kvinder og mænd vil yde en indsats i vores samfund og derfor melder sig på arbejdsmarkedet – viser imidlertid, at vi har langt igen, inden vi har indhentet den forsinkelse i væksten i job- og beskæftigelsesmuligheder, som det økonomiske tilbageslag medførte. At nå dette mål stiller altså krav om den størst mulige indsats fra regering, fra folkettinget og fra alle andre væsentlige kræfter i det danske samfund, og regeringen venter selvfølgelig spændt på, hvilke initiativer forespørgerne mener der skal tages i denne forbindelse. Hidtil har vi nærmest oplevet en negativ holdning fra forespørgernes side, når det gælder indsatsen for at gavne beskæftigelsen i det danske samfund.

Arbejdsløsheden hænger snævert sammen med vore generelle økonomiske problemer, og en løsning på beskæftigelsesproblemerne kræver derfor en konsekvent indsats på flere fronter og i en flerårig periode. Regeringen kan ikke tilslutte sig den holdning, at der skulle findes snuptagsløsninger eller mirakelkure, der kan få så alvorlige problemer som dem, vi står over for, til pludselig at forsvinde. Desværre er en tiltro til sådanne nemme løsninger baseret på en manglende forståelse for karakteren og omfanget af vore problemer, en klar undervurdering af de vanskeligheder, vi står over for.

Det er f. eks. et tegn på manglende forståelse at fremstille udviklingen i dansk økonomi som noget, der helt og holdent kan styres fra Christiansborg. Danmark har ingen mulighed for at isolere sig fra de dønninger, der kommer udefra. Vi er tværtimod i høj grad afhængige af samhandelen med udlandet og dermed af den økonomiske aktivitet og øvrige økonomiske forhold hos vore handelspartnere. Her er det nødvendigt at indrette sig bedst muligt under ydre vilkår, som i stor udstrækning må tages for givne. Men det er klart, at i denne erkendelse af de ydre vilkårs betydning for beskæftigelsesudviklingen her i landet må resultatet ikke blive, at vi fra dansk side undlader at yde den indsats og tage de initiativer, der kan fremme beskæftigelsesudviklingen. Vi kan ikke bruge dette rigtige synspunkt, at vi er afhængige af de